Thesis Title

Protein Antigens of Burkholderia pseudomallei

Isolated from Patients, Soil and Animals

Author

Miss Suwannee Kongrat

M.S.

Microbiology

Examining Committee

Asst. Prof. Dr. Sumalee Pruksakorn

Chairman

Assoc. Prof. Prasit Tharavichitkul

Member

Assoc. Prof. Dr. Niwat Maneekarn

Member

ABSTRACT

Burkholderia psdeudomallei is a causative agent of melioidosis in animals and human living in the subtropical area. In Thailand, this organism is spreading mostly in the northeastern part and later in the southern, northern and central area. B. pseudomallei is a gram-negative free living in soil or water and can transmit to animals or human via inhalation or skin abrasion. There are some factors leading this organism to become virulent to animals or human in both the hosts themselves having underlying diseases and the organisms containing virulence factors such as toxins or lipopolysaccharides. In this study, 26 strains of B. pseudomallei isolated from patients, 11 strains from soil and 10 strains from sick animals were included for All of the isolates were characterized using colonial morphology and studying. biochemical reactions. Some of them showed smooth colonies and some showed rough colonies but these were not related with the biochemical reactions. All of the isolates gave the same positive reactions in oxidase production, citrate utilization, nitrate reduction, motility, glucose, maltose and 10% lactose oxidation. Only the arabinose utilization test could differentiate the organisms into two groups, arabinose negative and arabinose positive strains. All of the organisms isolated from patients and animals could not utilize arabinose while the isolates from soil contained both arabinose positive and arabinose negative characters. Proteins from these organisms were isolated and characterized. Sodium dodecylsulfate polyacrylamide gel electrophoresis (SDS-PAGE) was performed to analyze the protein profiles. Four The results showed that arabinose utilizing protein profiles were characterized. B. pseudomallei contained a distinct protein at 14.3 kDa that was different from the arabinose negative strains which contained 13.5 kDa and 14.8 kDa protein bands. In the Western blot analysis using rabbit antiserum, goat antiserum immunized with whole cell of B. pseudomallei and pooled sera from the confirmed cases of melioidosis patients, the patterns of antigen profiles were correlated with the protein profiles in that they could differentiate arabinose positive and arabinose negative strains at the same molecular weight sizes, 14.3 kDa in the arabinose positive and 13.5 kDa and 14.8 kDa in the arabinose negative strains. These finding can lead to the future research on the identification of arabinose negative and arabinose positive B. pseudomallei or the research on the vaccine development if these proteins are characterized and found to induce protective antibodies in animals.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

โปรตีนแอนติเจนของเชื้อ Burkholderia pseudomallei ที่แยกได้จากผู้ป่วย คินและสัตว์

ชื่อผู้เขียน

นางสาวสุวรรณี คงรัตน์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจุลชีววิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ผศ.คร.สุมาลี พฤกษากร
 ประธานกรรมการ

 รส.ประสิทธิ์ ธราวิจิตรกุล
 กรรมการ

 รศ. คร.นิวัตน์ มณีกาญจน์
 กรรมการ

บทคัดย่อ

เชื้อ Burkholderia pseudomallei เป็นสาเหตุของโรคเมลิออยโคสิส ในสัตว์และในคนที่ อาศัยอยู่บริเวณแถบเหนือใต้เส้นศูนย์สูตร ในประเทศไทยจะพบมากที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพบรองลงมาในภาคใต้ ภาคเหนือและภาคกลาง เชื้อนี้มีแหล่งอาศัยอยู่ในคิน และน้ำ และ สามารถติดต่อสู่คน และสัตว์ทางหายใจหรือบาดแผล ซึ่งมีปัจจัยที่ทำให้เชื้อก่อโรคในคน และสัตว์ ได้เช่นคนหรือสัตว์เองมีปัจจัยเสี่ยงอย่างอื่น และเชื้อสามารถสร้างสารพิษหรือลิโปโพลีแซคคาไรด์ ในการศึกษาครั้งนี้ได้แยกเชื้อจากผู้ป่วย 26 สายพันธุ์ จากคิน 11 สายพันธุ์ และจากสัตว์ป่วย 10 สายพันธุ์ และนำมาศึกษาลักษณะโคโถนีและปฏิกิริยาชีวเคมี สามารถพบโคโถนีได้ทั้งลักษณะ หยาบ และเรียบแต่ไม่สัมพันธ์กับปฏิกิริยาชีวเคมี เชื้อทุกสายพันธุ์สามารถสร้างออกซิเคสใช้ซิเตรต ในเตรต เคลื่อนที่ได้ ออกซิโดช์น้ำตาลกลูโคส มอลโตส และ10%แลกโตส มีเพียงความสามารถ ในการใช้น้ำตาลอะราบิโนสได้ สายพันธุ์ที่แยกได้จากผู้ป่วย และสัตว์ป่วยทุก สายพันธุ์ไม่สามารถใช้น้ำตาลอะราบิโนสได้ ส่วนสายพันธุ์ที่แยกได้จากคินพบทั้งใช้ และไม่ใช้ อะราบิโนส เมื่อแยกโปรตีนจากสายพันธุ์ทั้งหมดมาศึกษารูปแบบโดยใช้ Sodium dodecylsulfate

polyacrylamide gel electrophoresis (SDS-PAGE) พบลักษณะรูปแบบของโปรตีนได้ 4 แบบ พบว่า สายพันธุ์ที่ใช้อะราบิโนสมีโปรตีนตำแหน่งที่ 14.3 กิโลคัลตันแตกต่างจากสายพันธุ์ที่ไม่ใช้ อะราบิโนสซึ่งมีโปรตีนที่ตำแหน่ง 13.5 กิโลคัลตันและ 14.8 กิโลคัลตัน เมื่อนำโปรตีนเหล่านี้ไป ทำ Western blot เพื่อหารูปแบบของแอนติเจน โดยทำปฏิกิริยากับเซรุ่มกระต่าย และแกะที่ฉีดด้วย เชื้อตาย และเซรุ่มผู้ป่วยด้วยโรคเมลิออยโดสิส พบว่ารูปแบบของแอนติเจนของเชื้อให้ผลตรงกับ รูปแบบของโปรตีนโดยสายพันธุ์ที่ใช้อะราบิโนสจะมีแอนติเจนที่ตำแหน่ง 14.3 กิโลคัลตันแตกต่าง จากสายพันธุ์ที่ไม่ใช้อะราบิโนสซึ่งมีแอนติเจนที่ตำแหน่ง 13.5 กิโลคัลตันและ 14.8 กิโลคัลตัน การค้นพบโปรตีนเหล่านี้อาจนำไปสู่การวิจัยเพื่อใช้ในการวินิจฉัยเชื้อกลุ่มที่ใช้อะราบิโนส และ กลุ่มที่ไม่ใช้อะราบิโนสในอนาคตหรือการพัฒนาวัคซีนถ้าศึกษาถึงคุณสมบัติของโปรตีน และ กระตุ้นให้สัตว์ทดลองมีการสร้างภูมิต้านทานที่ป้องกันการติดเชื้อได้